Ədalət 2022.- 7 may.- S.8.

İlk görüşün uğuru

Şeirlərini oxuduqca Qərib Borçalının zəhmətkeş bir ailədən dünyaya göz açdığını hiss edir, ona hüsn-rəğbətin birəbeş artdı...

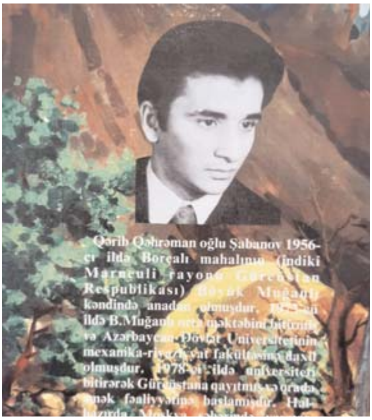

Qərib Borçalının "O, elin oğlu idi" kitabında tanınan şeirlərini bir neçə qrupa ayırmaq olar ki, onlardan da ən birincisi zəhmət mövzusudur.

"O, elin oğlu idi" adlı iri həcmli şeirində bir zəhmət adamının surətini yaratmış və eyni zamanda bu əmək qəhrəmanının qəlblərdə heykəlini yaratmışdır:

O daim narahat bir insan idi,
Biganə qalmazdı elin dərdinə.
O bir igid idi, qəhrəman idi,
Düşmən qarşısında gərərdi sinə...

deyən şair öz qəhrəmanının keçdiyi şərəfli yoldan söhbət açaraq, onu müqəddəsləşdirir, bir kəndin yox, bir elin oğlu olduğunu isbat etməyə çalışır...

Və sonda şair buna nail olur:

Həyatda bir sifəti, bircə üzü var idi,
Düzü əyridən seçən qartal gözü var idi.
Həşdad illik ömrünü Qəhrəman tək yaşadı,
Qəhrəman tək anıldı onun hər yerdə adı.

Qərib Borçalının şeirlərində Vətən mövzusu, el sevgisi, yurd həsrəti də önə çəkilir, oxucuda sonsuz bir duyğu yaradır:

İtirdim laləzar bağı,
Fələk götürmək bu dağı,
Qaytar geri Qarabağı,
Yer titrəsin hayqırtıdan
Oyan, oyan Azərbaycan.

yaxud,

Qürbət eldə ölmək çətin,
Göz yaşını silmək çətin,
Düyün düşüb ilmək çətin,
Oğul istər onu açan,
Oyan, oyan Azərbaycan.

Qərib Borçalı Azərbaycan xalqının Ümumilli lideri Heydər Əliyevin şəninə yazdığı bir şeirdə bu dahi lideri qəlblərə bir daha həkk edir:

Onun qartal kimi baxışları var,
Zəhmindən göylərdə quş qanad saxlar.
Dağlardan ucadır, dərədən dərin,
Mənalı baxışı, gözü Heydərin.

Mənalı həyatı qayğıyla dolu,
Amalı xalqına azadlıq yolu,
Sanki açarıdır problemlərin,
Sorğularla dolu gözü Heydərin.

Şair "Kürsü" şeirində vəzifənin gəldi-gedərliyinə eyham vuraraq, insanları var-dövlət hərisi olmamağa, zəhmət ucalığına səsləyir:

Qədrini bilmədim cavan yaşında,
Başqa hava vardı onda başımda,
Cəl-cavahir imiş üzük qaşında,
Min dərdin dərmanı, əlacı kürsü.

deyən şair sonda kürsünü Tirana bənzədir:

Sanki şəfəq salır, Günəşə bənzər,
Dostu, qohumunu şəfqətlə izlər,
Qərib qorxusundan uzaqdan izlər,
Durduğu obada Tirandı kürsü.

Şair Qərib Borçalının şeirlərində oxucunu düşündürən, ona dözüm, dəyanət aşılayan, bəzən nəsihət verən məqamlar da var ki, bu da təqdirəlayiqdir:

Etibarı yoxdu qoca dünyanın,
Öz qiyməti vardır hər ötən anın.
Doydum kəlməsini gətirmə dilə,
Bu dünya əzəldən yaranıb belə.

Uyma var-dövlətə, şöhrətə uyma,
O qısa ömrünü qumara qoyma.
İnsanlıq tanınır öz izi ilə,
Bu dünya əzəldən yaranıb belə.

Bəli, məhz bu məziyyətlərinə görə şair Qərib Borçalının "O, elin oğlu idi" şeirlər kitabını oxumağa dəyər. İnanıram ki, oxucularla ilk görüşü uğurlu alınan istedadlı şair Qərib Borçalı növbəti görüşə daha gözəl, daha dolğun, daha kəsərli şeirlərlə gələcək.

Samir